

Edita:

3r trimestre 2004

Lluïsos
de Gràcia



La revista dels
Lluïsos de Gràcia

Any 8 núm. 32

Des del Nord:

Editor:
Oscar Giménez

Col·laboracions:
Oscar Casabona
Jordi Casassas
Junta Directiva
Joan Duran
Joan Farré
Ton Foz
Laura Gual
Joan Guiu
Joan Lizandra
Josep Morris
Eulàlia Ramírez
Francesc Xavier Ripoll
Sílvia Castanera
Núria Espelt
Jordi Casso
Carme Segura

Agraïments:
Plataforma per la llengua

Fotografies:
Lluïsos de Gràcia

**Disseny i
maquetació:**
Sílvia Vallverdú

Correcció:
Gina Tomás

Imprimeix:
CONSDECOR

Dipòsit legal:
B.42.670.89

Edita:
Lluïsos de Gràcia

Amb el suport de:



la Caixa
CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
Direcció General
d'Actuacions Comunitàries i Cíviques

Ajuntament de Barcelona

Districte de Gràcia

Des del Nord



tornem
a
Comença

r

començar v¹ 1^{tr} Fer la primera part o el començament (d'una cosa). Començar una paret. Començar una poesia.
2^{tr} Ésser al començament (d'una cosa), emprendre-la, iniciar-la. Començar l'any; el mes, la temporada, el dia. Vaig començar la novel·la ahir. A l'hora de dir-hi heu començat una ampolla de vi.
3 **començar per** (alguna cosa) Fer-la en primer lloc. Començar per pensar-la.
4 1^{tr} Constituir la primera part o el començament (d'una cosa). El subjecte que comença la frase. El carrer que comença el poble.
5 **intr** 1^{tr} Entrar, una cosa, en la seva primera part o començament, tenir o prendre començament. Comença la classe. Les vacances comencen demà.
2 **començar a** (o **de**) (fer alguna cosa) Fer el primer acte o la primera part d'aquesta acció. Començar a ploure; Començava d'anar bé. Començar a ploure, a troisar, a nevar.



Lluïsos de Gràcia
"Des del Nord"
Plaça del Nord, 7-10. 08024 BCN

☎ 93 218 33 72
✉ 93 218 20 58
✉ desdelnord@lluïsosdegracia.org
💻 www.lluïsosdegracia.org

Els Lluïsos de Gràcia: un repte present i de futur

Benvolgudes sòcies i benvolguts socis,

Els Lluïsos de Gràcia som una entitat amb 150 anys d'història. Això fa que puguem valorar la tasca que duem a terme amb una perspectiva molt àmplia. Des d'un començament, el principal objectiu dels Lluïsos ha estat l'acolliment i formació dels infants i joves. Aquesta formació, en cada moment de la nostra extensa història, l'hem portada a terme de manera diferent; és a dir, a través d'unes seccions i activitats concretes.

De les seccions i activitats inicials ja no en queda cap. Actualment la secció més antiga és l'Esplai, que compta amb 65 anys d'història. Això és degut a la constant adaptació de l'entitat a la realitat social del moment i a les necessitats dels associats. També, cal dir, l'activitat que en tot moment s'ofereix, no únicament respon a una demanda i necessitat social, sinó també a una voluntat, individual i col·lectiva, d'algunes persones, per tirar-la endavant.

La nostra voluntat és estar al capdavant. Els Lluïsos de Gràcia, actualment, no oferim només un espai lúdic i de formació, sinó que intentem, a més a més, donar serveis tant a les persones associades i a les seccions com a altres col·lectius i entitats del barri. A més a més, oferim una activitat específica oberta a tota la ciutadania que sense la necessitat d'associar-s'hi, pot gaudir d'una oferta cultural, formativa i d'oci. El que fem, en definitiva, és oferir qualitat de vida. I això, avui, és potser més necessari que fa 150 anys.

Estem orgullosos d'aquest servei. D'aquest servei a les persones. D'aquest servei públic des de la

societat civil. I per aquest motiu, perquè ens sentim orgullosos de la nostra feina, reivindicuem un reconeixement molt especial, no tan sols de la nostra entitat, sinó d'aquesta societat que fa dècades que treballa per garantir que aquests serveis arribin al màxim nombre de persones. Ara que iniciem un nou curs és el moment d'encoratjar-nos i felicitar-nos per la tasca que fem i que farem.

Un curs ple d'il·lusió: iniciarem la celebració del 150è aniversari. Un curs ple d'activitat preparada per gaudir-ne, en què la participació dels socis de l'entitat serà essencial, però també ho serà la capacitat que tinguem per transmetre aquesta il·lusió als nostres familiars, amics, coneguts... Cal que aquesta festa del 150è aniversari sigui per a tothom. Que molts hi participem i fem arribar l'esperit lluïsenca a qualsevol racó del nostre entorn.

Som feliços -i esperem continuar sent-ho- fent el que fem. I a més a més, intentarem millorar cada dia i donar cabuda a totes aquelles iniciatives que se'ns presentin. A punt de celebrar els primers 150 anys d'història, no ens podem permetre el luxe de perdre o d'ignorar propostes, suggeriments, crítiques, etc. Vinguin d'on vinguin. De dins o de fora. Tenim l'obligació d'entendre'ns, de respectar-nos, d'ajuntar esforços. I més encara la tenim els qui estem al capdavant de l'entitat. Cal treballar plegats pel bé dels Lluïsos, per l'aniversari que s'acosta, i sobretot, per la nostra voluntat de servei als ciutadans, que en definitiva és un servei al nostre país. Bon curs a tothom!

Jordi Casassas i Pons
President



Aquest any és el tercer any que funciona el Casal... i com a responsable i coordinadora d'aquesta activitat... no tinc paraules.

El volum de nens aquest any ha estat el doble que el de l'any passat tant durant el juliol com durant el setembre; exactament han passat pel Casal 220 nens i hi ha hagut setmanes que hem hagut de tancar les inscripcions.

Personalment agraeixo profundament la professionalitat dels dirigents de la casa, tant pel seu treball directe amb els nens com per la gran capacitat que tenen per treballar en equip. Els grups de monitors que hem tingut els formaven dirigents de teatre, de bàsquet, de l'agrupament i del GMM... i el seu treball ha estat exemplar.

Han estat un total de vuit setmanes, durant les quals els nens han conegut el senyor Lluís de Gràcia:

Tot començà amb una carta... El Sr. Lluís de Gràcia estava amoïnada i preocupat, fins i tot deia estar desesperat!!! Resulta que aquest bon home, bastant gran ja, recordava com fa anys pels carrers se sentien cançons dels infants, recordava com tot el barri era ple de colors florits i d'ocells que acompanyaven els jocs dels nens. Però ara, d'un temps ençà -deia el Sr. Lluís- la

ciutat semblava adormida, tot s'havia esvaït. Els infants no jugaven, la gent anava atabalada i els veïns ni tan sols es parlaven entre ells. L'ambient era tan i tan gris que no hi havia flors per olorar.

En la carta del Sr. Lluís hi havia una clara demanda als nens del Casal per poder recuperar aquell esperit alegre i jovial del barri, i la manera de fer-ho era trobant el gran TRESOR dels Lluïsos de Gràcia.

I, evidentment el van trobar... Veure els nens que es demanen els telèfons el divendres abans de marxar perquè és la seva última setmana, que et vénen a dir adéu amb dos petons, i sentir els pares com agraeixen als monitors la seva feina, que els monitors volen fer sopars i sopars per celebrar com ha anat el Casal... m'ha fet pensar que sí que l'han trobat, el TRESOR, oi?

L'any que ve l'Óscar Giménez i jo, Eulàlia Ramírez, no dirigirem ni coordinarem el Casal d'estiu, però tinc l'absoluta certesa que la persona que se n'ocupa ho tirarà endavant i millorarà fins i tot alguns aspectes... perquè, ho repeteixo, els monitors de Lluïsos són magnífics!!!



SUMARI

La carta / P. 2

Casal d'estiu 2004 / P. 3

Assamblea extraordinària de socis / 3

Teatre / Nova edició Trofeu de teatre "Vila de Gràcia" / P. 5

Gestions / Maig-setembre 2004 / P. 6

Fototeca de Sant Lluís / P. 8

Seccions / Bàsquet • Sinera • El virolet • La Fuga • El virolet • Fotografia • Tennis taula • Xino-Xano • Cantiga / P. 10

Socis / I si Déu no fos perfecte? / P. 17

Avancem cap els 150 anys / Nosaltres som Lluïsos, celebrem el nostre aniversari / P. 18

assemblea general extraordinària de socis

per Francesc Xavier Ripoll

El dia 2 de juny de 2004 vàrem celebrar una Assemblea General Extraordinària de socis dels Lluïsos. El motiu de la celebració d'aquesta Assemblea va ser proposar fer unes modificacions dels Estatuts i del Reglament de Règim Interior.

L'origen de la convocatòria d'aquesta Assemblea cal buscar-lo força mesos enrere. El 27 d'abril de 2003 se celebrà una Trobada de Dirigents, amb l'objectiu de debatre l'estatus dels dirigents i els voluntaris dels Lluïsos de Gràcia.

El Reglament de Règim Interior (RRI), aprovat el 2001, no solucionà prou bé el problema de la coexistència de *dirigents-socis* amb tots els drets i deures socials corresponents i *voluntaris-no socis* però fent tasques de dirigents.

Algunes seccions consideraven que l'obligatorietat del pagament de la quota mensual de soci per part dels dirigents, el límit del nombre de voluntaris fent tasques de dirigents (màxim d'un terç del total de dirigents) i el termini màxim de tres anys per poder fer de dirigent sense ser soci de l'Associació, limitava la seva possibilitat de trobar nous dirigents. Això les abocaria a haver de prescindir de grups o unitats de la secció i/o abaixar el nivell tècnic dels dirigents, ja que cada cop els és més difícil trobar dirigents; el tema del pagament de la quota de soci era un escull més per trobar-los.

Després d'estar tot el dia debatent els diversos punts de vista sobre la qüestió, els dirigents presents en aquesta Trobada escolliren una Comissió perquè portés a terme la tasca de buscar una solució a aquest problema i la Junta Directiva d'aleshores es comprometé a convocar una assemblea de socis per debatre la proposta que fes la Comissió.

Aquesta Comissió celebrà diverses trobades i el treball fet es concretà en quatre esmenes: dues feien referència al tema dirigents *versus* voluntaris, i dues més feien referència a la remuneració de professionals i la modificació de la data de tancament de l'exercici social de l'entitat. Aquestes dues darreres esmenes no formaven part de la feina encarregada a la Comissió, però la Junta Directiva les assumí com a pròpies i per tant també les presentaria a la consideració de l'Assemblea de socis.

D'altra banda, després de tres anys d'aplicació del RRI-2001 s'havien trobat certs aspectes que també semblava que calia esmenar. Per tant, s'aprofità la

convocatòria de l'Assemblea Extraordinària per a presentar altres propostes de modificació: completar articles incomplets i concretar alguns aspectes, posar un termini màxim per a la presentació de les representacions davant l'assemblea de socis, contemplar la celebració de Juntes de Seccions, diferenciar la remuneració de professionals (contraprestació econòmica pel servei ofert) del rescabament de dirigents (compensar les despeses que comporta ser soci-dirigent) i diferenciar clarament les beques dels socis individuals de les beques dels socis-dirigents proposades per les seccions.

Finalment, també es proposaren fer unes modificacions en els Estatuts de 1998. El canvi de les dates d'inici i de tancament de l'exercici social proposat per la Comissió, també s'havia d'incloure en el text dels Estatuts. A més, calia incorporar força correccions lingüístiques i d'estil a tot el text.

El dia de l'Assemblea ens vàrem reunir 43 socis (entre els presents i els representats). Es lliurà a tots els presents el text amb les propostes d'esmena i les justificacions de les propostes; el mateix que havia estat a disposició de tothom que volgués consultar-lo a la Secretaria dels Lluïsos durant els quinze dies previs a la celebració de l'Assemblea.

Primer es debateren les propostes de modificació dels Estatuts. Les propostes de modificació que es presentaren foren aquestes:

- actualitzar de la llista de seccions i grups que consta en els Estatuts a títol informatiu.
- modificar la data de tancament de l'exercici social, que era el 31 de desembre, i es proposà que fos el 31 d'agost de cada any.
- incorporar les correccions lingüístiques i d'estil necessàries en tot el text dels Estatuts.

Un cop debatuts els punts anteriors i incorporades les esmenes aprovades per l'Assemblea, es proposà

votar tot el nou redactat dels Estatuts en bloc; el text fou aprovat per unanimitat.

En segon terme es debateren les propostes de modificació del RRI. Les propostes de modificació que es presentaren foren les següents:

- completar el redactat d'alguns articles que havien quedat incomplets en el moment de la redacció del RRI l'any 2001.
- fixar un termini màxim per poder presentar les representacions d'assistència a les assemblees de socis.
- afegir la transcripció de les finalitats dels Lluïsos de Gràcia que consten en els Estatuts però que no constaven en el RRI 2001.
- adaptar diversos terminis previstos en el RRI a les noves dates de l'exercici social, d'acord amb el que s'havia aprovat en la modificació dels Estatuts.
- diferenciar la remuneració de professionals (contraprestació econòmica a un servei) que facin tasques tècniques o de formació, del rescabament (compensació de despeses) de dirigents que també fan tasques tècniques o de formació.
- eliminar els articles de l'apartat "Voluntaris", ja que d'ara endavant tots els dirigents hauran de ser socis de l'entitat i la figura del voluntari quedarà reservada per a casos molt concrets i excepcionals de col·laboradors externs, ja regulats en l'article 29
- incorporar la possibilitat de concedir beques als socis-dirigents que les seccions proposin quan es consideri necessari o convenient per al funcionament de la secció.
- fer les correccions lingüístiques i d'estil necessàries en tot el text del RRI 2001.
- renumerar tots els articles d'acord amb els acords de modificació presos en l'Assemblea.

Un cop debatuts els punts anteriors i incorporades les esmenes aprovades per l'Assemblea, es proposà votar tot el nou redactat del RRI; el text fou aprovat per unanimitat.

Ara ja només faltava completar el darrer tràmit de tot plegat: la inscripció dels nous Estatuts al Registre d'Associacions del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya. La sol·licitud es presentà el dia 22 de juny de 2004 i a hores d'ara (9 de setembre de 2004) encara no s'ha resolt. Esperem que ben aviat poguem comunicar-vos la inscripció dels nous Estatuts i la seva plena efectivitat



teatre

per Sílvia Castanera

Nova edició trofeu de teatre "Vila de Gràcia"

Hi participen grups de teatre d'infants i joves d'edats compreses entre 6 i 16 anys

Els Lluïsos de Gràcia i el Casal Corpus, du a terme la cinquena edició del Trofeu "Vila de Gràcia" de teatre infantil i juvenil.

Els grups que participen en aquesta edició del trofeu són: Taller teatre infantil Margarida Xirgu, Casal de Sant Pere, Grup Teatral L'Espanall, Tracatrà. La cloenda del Trofeu anirà a càrrec de la companyia Cinco minutos por favor.

El grup guanyador podrà representar el seu espectacle en la mostra de "programes culturals: salta a l'escenari" organitzat per l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona que es durà a terme durant l'any 2005 a les instal·lacions del teatre Lliure.

Les obres es representaran al Teatre Lluïsos de Gràcia (Pl. del Nord, 7-10) y seran a les 18 h. L'entrada als espectacles serà GRATUÏTA.

Les actuacions es realitzaran els següents dies:

Dies	Obra
24 oct.	L'herència de les bruixes Cia. Taller teatre infantil Margarida Xirgu
7 nov.	TIC. Televisió Intergalàctica Catalana Cia. Casal de Sant Pere
21 nov.	El petit dels tres tambors Grup Teatral L'Espanall
28 nov.	Romeu o Julieta Cia. Tracatrà
CLOENDA 12 des.	El florido pensil Cia. Cinco minutos por favor

Per a més informació podeu posar-vos en contacte amb:

Lluïsos de Gràcia, telèfon 93 218 33 72,
lluissos@lluissosdegracia.org



Aquest apartat recull algunes de les actuacions de la Junta Directiva durant el tercer trimestre del 2004

Junta de seccions

El passat 12 de maig es va celebrar la primera reunió de la Junta de Seccions. Està previst que aquesta Junta es reuneixi trimestralment per debatre temes d'interès general.

Grup G-6

Els Lluïsos de Gràcia, conjuntament amb les entitats centenàries de Gràcia, creen el grup G-6, per oferir serveis als associats i ser un interlocutor vàlid davant les administracions. Les entitats que formen part d'aquest grup són: Lluïsos de Gràcia, Centre Moral de Gràcia, Cercle Catòlic de Gràcia, Orfeó Gracienc, Federació Festa Major i Federació Colles Sant Medir.

Reunions amb entitats

La Junta Directiva dels Lluïsos de Gràcia s'ha reunit amb les entitats següents per tractar diversos temes: Acidh, Shaiua, Orfeó Català, Casal Corpus Grup de teatre, Taller d'història de Gràcia, Federació Festa Major de Gràcia, Bloque intercomunitari de Nicaragua,

Reunions diverses

La Junta Directiva dels Lluïsos de Gràcia s'ha entrevistat amb diferents administracions i organismes següents:

- Senyora Sònia Garrido, de l'àrea de comunicació de la Caixa.
- Senyor Ricard Martínez, regidor del districte de Gràcia.
- Senyora Teresa Casanova, directora d'oficina de Caixa Penedès.

Junta directiva

S'incorpora la Maria Faust com a col·laboradora de la Junta Directiva dels Lluïsos de Gràcia per coordinar les activitats de l'entitat.

Subvencions

- El Districte de Gràcia ens ha atorgat una subvenció de 8.100,00 € per a les activitats ordinàries de l'entitat.
- L'Ajuntament de Barcelona ens ha atorgat diverses subvencions per un import de 9.400,00 € per a diverses activitats i obres a realitzar.
- La Generalitat de Catalunya ens ha atorgat 20.000,00 € per a diverses activitats, entre elles l'edició del llibre del 150è aniversari.

Obres de millora

Es decideix fer les següents obres de rehabilitació:

Local del c/Alzina: rehabilitar-lo totalment i insonoritzar-lo. Cost: 60.000,00 €.

Rehabilitar els vestuaris de la planta baixa. Cost: 35.000,00 €.

Pintar el passadís de la primera planta. Cost: 6.000,00 €.

Instal·lació elèctrica nova als caus de l'Agrupament Escolta. Cost: 1.500,00 €.

Construcció d'un magatzem al teatre. Cost: 4.500,00 €.

Crèdit

Per tal de fer front a les obres de millora es decideix demanar un crèdit hipotecari per un import de 146.000,00 € a pagar en un termini de 15 anys.

Dia del dirigent

El 16 de maig es va celebrar el Dia del dirigent amb una participació de 22 persones que van debatre sobre la participació i la comunicació a l'entitat.

Consell Català de l'Esport

Es modifica el nom de l'entitat al Consell Català de l'Esport de la Generalitat de Catalunya. Des d'ara constarem com a Lluïsos de Gràcia.

Assemblea extraordinària de socis

El passat 2 de juny es va celebrar una Assemblea Extraordinària de socis que va aprovar una modificació dels Estatuts i del Reglament de Règim Interior de l'entitat.

Estudi mediambiental

L'Ajuntament de Barcelona i l'Agenda 21 han proposat a l'entitat fer un estudi mediambiental de l'entitat. Els resultats els tindrem a finals d'any.

Departament de justícia

Se signa un acord amb la Secretaria de serveis penitenciaris, rehabilitació i justícia juvenil del Departament de Justícia per a ser-ne entitat col·laboradora. Per tant, acollirem persones que han de prestar serveis a la comunitat com a mesures judicials.

Papers de Salamanca

Segons algunes informacions, als arxius de Salamanca podria haver documentació dels Lluïsos de Gràcia, ja que l'any 1939 les tropes franquistes van requisar documentació de la seu dels Lluïsos, aleshores ocupada per Estat Català.

Escola Pau Casals

Se signa un conveni entre l'escola Pau Casals, el Districte de Gràcia i els Lluïsos de Gràcia pel qual la secció de bàsquet de l'entitat podrà utilitzar, a les tardes, la pista esportiva de l'escola durant el curs, per fer els entrenaments d'alguns equips de la secció.

Promoció de la llengua

Es decideix que es demanarà a tots els proveïdors que emetin les factures en català. Igualment s'impulsarà que en totes les activitats que es realitzin als Lluïsos la llengua vehicular sigui el català, en especial en l'atenció als socis en qualsevol dels serveis.

Titelles

als Lluïsos de Gràcia

No te'ls perdís!



31/10 **El botí de Martinet**
Companyia Titelles Guinyol Didó

28/11 **La Princesa i l'euga**
Companyia Titelles Naip

19/12 **Simfonia en fa de roba**
Companyia Marduix Teatre

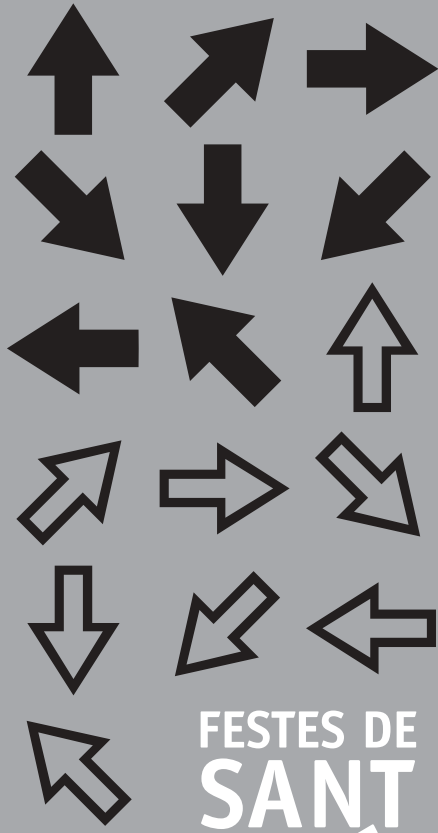
12h

TALLERS

Lluïsos de Gràcia

Octubre 2004
juny 2005

- Tai-txi
- Música
- Balls de saló
- Balls de salsa
- Guitarra
- Dansa del ventre
- Teatre
- Percussió



FESTES DE
SANT
LLUÍS
2004
del 4 al 21 de juny

Col·labora:
Ajuntament de Sant Lluís de la Mar
Federació d'Esports de Catalunya
Organitza:
Lluïsos de Gràcia
Plaça del Nord, 7-10
08034 Bcn
Tel. 93 218 23 72
Fax 93 218 20 98
www.luisosdegracia.org

Dissabte 5



12 hores de Bàsquet

Diumenge 6



Diada de l'Esport organitzada pel GMM

Dissabte 18



Teatre. Les amistats perilloses de Sotacabina Teatre

Dissabte 19



Torneig de Tennis Taula

Dissabte 19



Concert 5è aniversari Coral La Fuga

Diumenge 20



Concert de Sant Lluís Amb la participació de les corals Cantiga, La Fuga, Sinera, Vent del Nord i El Vioiolet

Dissabte 13



Festival de Titelles Amb la participació de les companyies: L'Estenedor, Galiot Teatre, Xip Xap Titelles i El forat del Niu

Dissabte 19



La porta de l'infern Amb la Colla de Diables La Vella de Gràcia i la col·laboració de Sotacabina Teatre

Diumenge 20



Fideuà de Sant Lluís

Torneig Vila de Gràcia

El passat 11 i 12 de setembre vàrem celebrar el Torneig Vila de Gràcia de bàsquet. Tot i que la temporada està per començar, el nivell del joc, va ser força bo, sobretot a les finals.

Per part masculina, van participar C.B. Pedagogium, C.B. Coll, Safa Claror i Lluïsos de Gràcia. Per part femenina: U.E. Claret, Safa Claror i Lluïsos de Gràcia.

Els partits es van anar succeint, entre el dissabte tarda i diumenge matí tot esperant les grans finals el diumenge tarda. Per la part femenina, Safa Claror va guanyar la final a U.E. Claret (57-47) i per la masculina Lluïsos de Gràcia va guanyar Safa Claror (80-76), després d'un gran partit per les dues parts. Felicitats a tots.

Ja entrada la nit, el repartiment de premis:

En aquesta ocasió vàrem comptar amb la presència del Sr. Josep Lluís Cortés (vicepresident de la Fed. Catalana de Bàsquet), Francesc Xavier Ripoll (vicepresident de Lluïsos de Gràcia), Josep Morris (president de la Secció de Bàsquet de Lluïsos de Gràcia) i el Sr. Josep M^a Viñals (conseller d'esports del districte de Gràcia).

Classificació final:

Masculina: 1r. **Lluïsos de Gràcia**
2n. U.E. Claret
3r. C.B. Pedagogium
4t. C.B. Coll

Femenina: 1r. Safa Claror
2n. U.E. Claret
3r. **Lluïsos de Gràcia**

Aprofitant la jornada, vàrem tenir el plaer d'entregar la "Medalla al mèrit esportiu" a la nostra ex-jugadora de sènior Marta Cerezo. El Sr. Josep Lluís Cortés, en nom de la Federació, va entregar tal distinció per la seva tasca en el món del bàsquet com a jugadora. La Secció de Bàsquet li vol agrair tots aquests anys.

Ara només ens queda començar la temporada...

Comiat

Aquest curs passat Sinera hem continuat exportant el nostre <<Carnaval>> per als més petits a diverses escoles de Barcelona, un projecte que realment ha estat molt gratificant, ja que la resposta de les diferents escoles ha estat bastant bona; els començaments sempre costen, però finalment tothom s'engresca.

No hem fet únicament aquest espectacle, sinó que també hem treballat altres registres més seriosos: peces catalanes del segle vint, a les quals hem dedicat molts esforços als assajos i pocs concerts (atrau més la gresca). Tot i això, els concerts que n'hem fet han estat força exitosos, encara que sempre hi trobem pegues els que som dalt l'escenari, eh? Ja per tancar la temporada i com hem fet cada curs vam marxar de viatge del 24 al 30 de juliol al País Basc per descobrir-ne els paisatges i la música. Però per a mi aquest viatge era molt especial, ja que suposava el tancament de la meua etapa Sinerenca després de vuit anys (que no són pocs!!).

D'aquells anys encara recordo el primer dia en entrar a la capella i veure tot de cadires posades en semicercle i gent cinc o sis anys més grans que jo mirant-me. La primera sensació va ser girar el cap cap a la porta i fugir corrents. D'això ja en fa vuit anys i els records i les coses que he après i que m'enduc són impagables, i marxo amb tristor i alegria perquè el treball ha estat dur, però les recompenses molt millors. Tot això, però no m'hauria estat possible, sense l'Eva Martínez, que durant tots aquests anys ha confiat en mi i m'ha fet tirar endavant com a cantaire en els bons i en els mals moments.

Moltes gràcies, Eva



Ens hem trobat a les 16:30 (més o menys) a la terminal A de l'aeroport de Barcelona. Després de deixar l'equipatge i de fer-nos unes quantes super fotos amb els nostres pares, ens hem acomiadat d'ells i hem anat cap a la porta que ens conduiria a l'avió...

i cap a on ens duria aquest avió? Doncs a Holanda!! Sí, sí, el grup de grans del Violet aquest juliol hem viatjat cap al país dels molins, els formatges, bicicletes i cels grisos fins i tot a l'estiu!!

...un cop recollit l'equipatge ens hem apalancat enmig de l'aeroport i hem sopat (en 15 minuts). Hem agafat el tren i hem baixat al cap de tres parades, a temps per agafar-ne un altre que ens portés, per fi, on ens esperava la gent de Velp que ens havia d'acollir a casa seva. La família és molt agradable i simpàtica... en resum, aquí hi estem molt bé i, si ens arribem a entendre perfectament amb la família, potser ens hi quedarem una setmana més...

Així que, ja ho veieu, les famílies van resultar ser d'allò més fantàstiques i entregades, i si exceptuem algun malentès idiomàtic (no tots portem l'anglès tal com tocaria...) i l'adaptació a l'horari holandès (no tots els estòmacs hi van estar d'acord en això de dinar un petit entrepà a les dotze i sopar a les sis...) tot va anar més que bé. Si trobeu els cantaires del Violet segur que us podran explicar què fan els veïns de més al nord entre l'hora de sopar i la d'anar a dormir!

...aquesta tarda hem anat a l'escola a assajar el concert de demà. Primer hem fet assaig sols i després hem coonegut els cantaires de la coral de la Katalin...

El que no es pot negar és que –malgrat les visites a Arnhem i els seu molí, els jocs, el "openluchtmuseum", les barques a Utrecht, les remullades a les fonts sorpres i tota la pesca–, hem treballat força durant tota la setmana! Com es va notar al concert final. Va ser fantàstic!!!

Però no tot no va ser treballar, treballar i treballar, oi? Hi va haver temps per riure, per jugar, per fer noves amistats, per conèixer millor les que ja teníem, per passar-ho molt bé... si no us ho creieu mireu unes quantes de les últimes frases extretes del nostre diari de viatge:

... avui és l'últim dia que estem a Holanda. La nena més petita de la casa que ens ha acollit s'ha posat a plorar perquè li feia pena que marxéssim...

... quina pena! A tots ens han passat molt ràpid tots aquests dies tan divertits!!...

... wenu tu, això s'ha de repetir, eh?

... em sembla que ningú té ganes de tornar a Barcelona...

... m'ha agradat moltíssim aquest viatge i m'ho he passat molt bé!

... crec que amb poques paraules es pot dir tot: collunut! Inoblidable! Increïble!...Ha estat un viatge com n'hi ha pocs.

Ara només ens queda donar les gràcies a tots els cantaires de la coral Koorschool Katalin Szabó, a les seves famílies i als habitants de Velp per la fantàstica acollida. Ah! No ens oblidem de donar-les també a la Katalin, a la Cesca i a tot l'equip de directors per la feina feta!

Esperem que al setembre continueu tots amb tan bons ànims i amb moltes ganes de cantar!!



L'encanteri de "Plias - koj - tie - she - ja - na... cha - gui!!!"

Ja sé què deveu pensar: que segurament tindria més sentit encapçalar aquest article amb un títol escrit mig en rus si sabés què romanços volen dir aquestes síl·labes desordenades, i segur que amb algunes faltes ortogràfiques, de propina. Espero, en tot cas, que no vulguin dir res ofensiu, que ja seria casualitat, sobretot tenint present la seva noble procedència en les "Danses Polovtsianes del Príncep Igor", de Borodín (la "guinda" del nostre cinquè aniversari).

Certament, ens calia una teràpia de xoc per apujar-nos els ànims després de la nostra desafortunada col·laboració en els actes del Maig Coral, a l'església de Santa Anna. I dic desafortunada, perquè potser aquell concert ens va agafar a tots un pèl freds, ja que aquella nit feia gairebé cinc mesos que no cantàvem amb públic davant (ben bé des del concert de Nadal, als Lluïsos), i si a això hi afegim la lleugera sensació (perceptible fins i tot entre els cantaires) de considerar aquella actuació més aviat com un "tràmit" previ a un esdeveniment més important (el tan esperat cinquè aniversari), el resultat no podia ser altre que el d'esguerrar, en la seva estrena, el romàntic "Blue Moon", en el qual, un cop vam perdre el to ja no el vam veure més...

El dimarts següent, però, en captar el "mea culpa" que se'ns podia llegir a les cares, el sant Jordi que té el "privilegi" de dur pel bon camí les nostres veus no es va rabejar amb les crítiques, però va ser molt contundent en remarcar-nos que, pel que més volguéssim, la nostra implicació fins a final de curs havia de ser màxima, i que les "Danses Polovtsianes" les havíem de brodar. Seguidament, ens va convidar a "passar pàgina", després d'aquell "petit accident" de Santa Anna. I així, perdonats pel mestre i amb els ànims enfortits, des de llavors tant en els assajos als Lluïsos com en aquell parell que vam celebrar en horaris



intempestius en recintes diferents de la nostra Capella (acompanyats per un altre cor, i per la Jove Orquestra de Diaula, sota la direcció d'Alfons Reverté), tots ens vam "posar les piles". Així, doncs, passat l'equador del mes de juny de 2004, el divendres, dia 18, a l'església parroquial de Llinars del Vallès, l'orquestra, el director, i els cantaires, vam fer gaudir d'allò més el públic assistent (tant el que omplia els bancs com el que havia de presenciar el concert dempeus), de la interpretació de l'obra "Hirtenchor", de Schübert, així com també de les intenses i exigents (sobretot per a les veus agudes) "Danses del Príncep Igor", fortament premiades pel públic, en forma d'ovació, i pels organitzadors de l'acte, en forma de refrigeri post-concert...

Però l'endemà, el dissabte, 19 de juny, com que celebràvem l'esperadíssim concert del cinquè aniversari als Lluïsos, calia no pensar gaire en l'èxit del dia abans – no és bo viure de records... –, i per això, de bon matí uns quants "fugats" amb poques hores de son i amb un gran sentit del deure van muntar unes tarimes al fons de la pista de bàsquet i van penjar al sostre unes lones de color grana tensades amb un eficaç sistema de politges i cordills, que a la tarda havien de conferir a aquell singular escenari la solemnitat idònia perquè hi tingués lloc el gran esdeveniment.

Així, passades les sis de la tarda, amb la pista plena a vessar, va començar el concert, i mentre cantàvem, sota la direcció d'en Jordi, alguns temes ja interpretats anteriorment i que duiem més o menys segurs, vam veure entrar per una finestra el to de la cançó "Blue Moon", que després d'un mes de vacances (amb esporàdiques aparicions en algun assaig) ens va venir a veure de nou, per quedar-se indefinidament amb nosal-

tres. I a continuació, després de cantar, ja amb l'orquestra (i ja sota la direcció de l'Alfons Reverté), el "Hirtenchor", les "Danses Polovtsianes" van ser viscudes per tots –director, orquestra, i cantaires– com si aquella peça prengués vida dins nostre, i com si l'intens i percussiu ritme de les síl·labes "Plias-Koj-Tie-She-Ja-Na... Cha-Gui!!!" ens posseís. Així, presos per la intensitat d'aquella peça, i plenament embruixats per les còmplices mirades d'un Alfons Reverté també posseït, el final d'aquella obra, amb un "fortissimo" dels que fan història (tallat en sec pel director en el moment idoni), va ser un moment senzillament d'"èxtasi coral", premiat pel públic amb aplaudiments, i també amb unes mirades d'aprovació i d'entusiasme que parlaven per elles mateixes.

Però finalment, com que res no dura eternament, l'endemà, diumenge, dia 20 de juny, vam haver de posar el punt final a tres dies que recordarem durant anys, després de la nostra intervenció al concert de Sant Lluís, moment en què els companys de Sinera van aprofitar per premiar els nostres cinc anys, tot cantant-nos una simpàtica cançó que, entre altres coses, destacava que "fa cinc anys que La Fuga es desfoga amb en Jordi Canals"... I mentre la cantàvem, ells i nosaltres (perquè al final nosaltres també ens hi vam afegir), els amics de Sinera, sense deixar de cantar, van tenir el bonic detall d'obsequiar amb una rosa cadascú de nosaltres... Que bonic va ser, tot plegat!!!

Gràcies, Sinera, i gràcies a tots vosaltres!!!

PS: Potser n'hi hauria, també, per celebrar el sisè aniversari, aquest any...



A la vora del riu, tot sentint el tranquil discórrer de les seves aigües, sota la frescor d'uns magnífics pollancre, sentim una mica la manca de les nostres coses, només de tant en tant.

Estem de vacances, d'unes necessàries vacances i hem de gaudir-ne. Pel que fa a la nostra coral "els del Vent del Nord", hem tingut un fi de curs –concretament el mes de juny– d'allò més mogudet, amb molta feina: assajos, estrès, concert a Vacarisses, concert de Sant Lluís i viatge a Andorra.

Això darrer va ser un cap de setmana molt ben organitzat. Déu n'hi do les coses que es poden arribar a fer en dos dies. Van venir també alguns dels nostres soferts acompanyants (marit o muller) i fins i tot nens. Va haver-hi opcions per a tots: patinatge sobre gel, banys a Caldea, excursions a la muntanya (amb neu inclosa) i compres. Fi de festa com sempre, amb pastís i cava, etc.

Bé, també va haver-hi feina de coral i a més a més vam acompanyar la missa del diumenge del santuari de nostra senyora de Meritxell i després, un petit concert que ens va deixar molt bon gust de boca. Vàrem tornar amb ganes de repetir-ho.

Ara ja de cara al proper curs tenim molts projectes. Arribem al nostre 20è aniversari i s'ha de celebrar.

En Xavier, el nostre "dire", amb el seu estil, ens va disparar com una metralladora una sèrie de projectes que no vam entendre massa bé, però sí que en vam poder treure una conclusió: molta feina.

Desitgem que després d'aquestes vacances tornem amb noves energies per a tirar endavant. Ja us ho anirem explicant



1er Ralli fotogràfic Vilassar de Mar

Es tracta de fer com a mínim una fotografia de cada un dels temes i la resta repartir-les amb aquell o aquells temes amb què més t'inspiris.

A les 10 del matí va començar la recerca de la creativitat relacionada amb els temes enumerats. Recórrer els carrers de Vilassar de Dalt amunt i avall per descobrir aquell racó, aquell instant que cap altre fotògraf captarà amb els seus objectius. Les 2 del migdia era el termini per a retornar els rodets a l'organització, amb el codi que t'havien donat com a participant.

Va ser una activitat completa: gaudir de la nostra passió, la fotografia, participar d'una Festa Popular pels carrers de Vilassar de Dalt amb carregades i descarregades de castells incloses, i arrodonir-ho amb la consecució per part de la Núria Cervera del 3r premi, gràcies a la seva personal visió i a les tècniques que hem anat desenvolupant dins la secció de fotografia dels Lluïsos de Gràcia.

Confiam que aquest primer premi per a la secció sigui el principi d'un llarg camí de reconeixements pel nostre bon fer gràfic



La secció de Tenis Taula ha acabat la temporada 2003/2004 de manera satisfactòria, ja que a la Copa l'equip de Veterans A ha arribat a les semifinals, i els equips de Veterans B i 2a Categoria a la final, quedant-ne sotscampions els dos equips.

En el Top Ten de Veterans celebrat el dia 12 de juny a les instal·lacions de la FCTT, el jugador Manuel Carmona ha quedat quart i l'Herminio Carreño, novè.

La temporada 2004/2005 continuarem amb els cinc equips: Tercera Nacional, Prefereht, Segona Provincial, Veterans A i Veterans B.

L'any 2005 la secció farà 45 anys d'antiguitat amb un jugador en actiu des de l'inici: Faustí Estruch.

El nostre patrocinador, Miolatex, ens ha subvencionat el 50% de la nova taula, i l'altre 50% l'ha pagat els Lluïsos de Gràcia, per la qual cosa els estem molt agraïts.

El Campionat Social de la secció de Tenis Taula celebrat el dia 19 de juny va ser tota una festa, amb una gran competitivitat i il·lusió entre tots els jugadors. Llàstima que tres jugadors no van poder participar-hi (Carles Nerin i Alfredo Juan per lesions i Josep Oriol Cendre per causes laborals). Després de cinc hores de lluita i diversió, el resultat final va ser el següent:

- Campió: Herminio Carreño
- Sots-campió: Manuel Carmona
- 3r Classificat: Óscar Casabona
- 4t Classificat: Santi Casabona
- 5è Classificat: Faustí Estruch
- 6è Classificat: David Girbau
- 7è Classificat: Jordi Oriol
- 8è Classificat: Albert Schenkel
- 9è Classificat: Emilio Benito
- 10è Classificat: Joan Miquel Guillem
- 11è Classificat: Guido

Per a la temporada 2004/2005 tindrem vestuaris nous, la qual cosa és una agradable notícia i esperem gaudir de les noves instal·lacions.

Els dies 18 i 19 de setembre participarem en el VI Torneig de Tenis Taula de la Vila de Gràcia, organitzat aquest any pel CMI Gràcia, i la participació de CC Gràcia, Club Ariel, Lluïsos de Gràcia i CMI Gràcia

100 Excursions

Xino-xano, xino-xano, hem arribat a l'excursió número 100. Cent caminades per diversos indrets del nostre país. Cent jornades d'amistat i companyonia, cadascuna amb els seus propis horitzonts, amb els seus propis colors, amb les seves pròpies anècdotes. Totes elles, servades en la memòria en el racó de les coses agradables.

El dia 16 de maig d'enguany, caminant a mig aire entre les nevades parets del Cadí i la vall del Segre des d'Ansovell fins a Cava passant pel Santuari del Boscal, vam commemorar l'esdeveniment: el grup Xino-xano dels Lluïsos de Gràcia feia l'excursió número 100 des de la seva fundació fa gairebé setze anys. Aquell grup de pares de l'Agrupament Escolta dels Lluïsos que la tardor de l'any 1992 vam decidir fer unes quantes excursions, no ens podíem pensar que arribaríem tan lluny.

Va ser una jornada memorable per la bellesa del paisatge i per l'ambient d'amistat i de joia que es va estendre entre la nombrosa colla d'assistents. Al final, asseguts en el prat de Can Tanxó de Montellà, vam fer memòria dels aspectes més significatius d'aquestes 100 vivències compartides. Va haver-hi parlaments i obsequis, pastís i cava. Vam brindar per les excursions fetes i les que vindran i les cançons van brollar, com passa quan els sentiments desborden les possibilitats de les paraules.

És també hora de deixar constància de la tasca de totes aquelles persones que han col·laborat perquè aquestes 100 excursions s'hagin pogut fer de for-



ma reeixida, pels seus suggeriments, pel seu suport, per la seva disponibilitat, per la flexibilitat mostrada davant circumstàncies no previstes i per la seva bonhomia. Sense la seva ajuda i complicitat no hauria estat possible portar-les a terme.

Totes les experiències humanes estan més plenes d'interrogants que de respostes, la d'aquest grup excursionista no és cap excepció. Josep Carner, un dels excursionistes-poetes del nostre país ho expressa així:

*Aquest camí tan fi, tan fi,
Qui sap on mena ?
És a la vila o és al pi
De la carena?
Un lliri blau color de cel
Diu: -Vine,vine-.
Però: -No passis!- diu un vel
de teranyina.*

*¿Serà dreuera del gosat,
rossola* ingrata,
o bé un camí d'enamorat,
colgat de mata?
Aquest camí tan fi, tan fi,
Qui sap on mena?*

*Qui sap si trist o somrient
Acull son hoste?
Qui sap si mor sobtadament,
sota la brosta?
Qui sabrà mai aquest camí
A què em convida?
I és camí incert cada camí,
n'és cada vida.*

.....

El camí que fem els del grup Xino-xano et convida a l'amistat i a gaudir de la natura



* Rossola: lloc pelat i lliscós en un pendent.

Experiència Bonet-Cantiga / Cantiga-Bonet

Aquest any hem col·laborat amb força gent, més de la que potser tenim per costum, i tota de diversa procedència, i com a traca final hem fet una col·laboració intensa amb la M^a del Mar Bonet. La cosa es remunta a ja fa temps, perquè hem treballat plegats en diverses ocasions, i cal destacar els concerts del curs passat al Teatre Nacional de Catalunya, quatre dies seguits més els corresponents assajos previs. Aquest any, cap a finals de juliol, la cosa ha estat més "suau": només hem gravat un disc (durant quatre dies) i hem fet dos concerts: un al Grec i l'altre a Lorca (Múrcia), evidentment, amb els assajos corresponents.

Sobre la gravació. És curiós, però en ple mes de juliol a l'estudi feia fred. Feia un fred que pelava (fóra interessant que la gent de l'estudi de gravació contemplés com a negoci paral·lel la cria de pingüins). Pel que vaig deduir, cada tema (nosaltres en diem cançó) estava "apadrinat" per algun dels components de la banda (nosaltres en diem grup), perquè de vegades venia un a donar-nos instruccions, de vegades un altre, i no vaig tenir la sensació que aquestes aparicions fossin improvisades. Ens donaven instruccions i... apa, a gravar. Gravar vol dir posar-te uns auriculars i cantar mirant un micro, i, és curiós, però no se sent com estem acostumats, i tampoc no ens sentim igual que en un concert, i al principi costa agafar l'onda, però poc a poc t'hi vas fent. I cada "tema" es va repetint, gravant una vegada, i una altra, instruccions, ara desapareix tothom darrere un vidre, apa, tornem-hi que no ha estat res... i així quatre dies. Com a curiositat val a dir que alguns "temes" els vam gravar amb la tan coneguda tècnica en l'àmbit informàtic de "tallar" i "enganxar".

Un moment divertit va ser quan vam gravar el "Digues amic". Hi havia dos músics sirians, que tocaven una mena de flauta l'un, i l'altre un timbal que pel que vaig entendre era de l'Iran (el timbal). En un moment de la cançó, les noies havien de fer "aaah, aaah, aaah..." com a "judeos" que segons sembla formen part d'una mena de ritual sufí, i el que ens donava les instruccions va explicar com fer-ho. Error! perquè va ser el motiu de conya constant. Fins i tot, en un concert ens va haver de mirar per que no li féssim la conya del "aaah, aaah, aaah...". Ai, la canalla.

Després de la gravació del disc va venir el concert del Grec. Ens havien dit que l'enregistraria la tele, però vaig creure que la tele ho gravaria i ho passaria un dia, ves a saber quan, quan li vingues bé. Però no. Ho varen passar en directe, i jo vaig pensar en tots aquells a qui havia dit que vinguessin al concert, que van pagar una entrada (cara) i que ara resultava que el feien per la tele (val a dir que per això no he perdut cap amistat). Va ser un bon concert; la gent va disfrutar (val a dir que hi havia molts incondicionals) i com el directe, no hi ha res. Per acabar la jornada, ens van convidar a una copeta

de cava; jo vaig comptar a l'escenari, entre músics i cantaires unes 70 persones, i prenent cava n'hi havia unes 300. S'havien multiplicat? Devia ser per la calor i la humitat.

I el dia següent, tomem-hi! autocar i cap a Lorca (Múrcia). El juliol és la millor època per anar-hi. Fa una caloreteta... (en aquest cas, un negoci paral·lel podria ser la cria de pollets). Després de moltes hores de viatge, vam arribar a Lorca. Els músics sirians es van quedar en un hotel i a nosaltres ens van dur a un alberg al mig de la muntanya (o del desert). Realment, una estona no vam saber on érem, perquè la carretera era estreta i sense indicacions, a més era negra nit (sort del GPS de l'Àngel). I el dia següent, ja de dia... cap a concert. En un indicador d'aquests de l'hora i la temperatura que fa al carrer, el termòmetre marcava una temperatura insana: més enllà dels 40 graus. És clar que no hi ha gent pel carrer; no s'atreveixen a sortir per por a convertir-se en un bassal. I nosaltres, insensats, anar buscant un bar per beure alguna cosa fresca uns, uns altres a la piscina (que no sé per què amaguen tant les piscines aquesta gent). El concert era dalt d'un turonet, en un castell, a la punta de dalt de tot, i quan va començar a caure el sol feia fins i tot una mica de ventet; vaja, que anàvem tots despentinats. El Pep, que és gat vell, va aconseguir unes pinces d'estendre la roba i va salvar la situació, però n'hi havia d'altres, amb menys ofici, que tenien feina aguantant les partitures, tot tocant l'instrument. El concert va sortir bé. Com a fet curiós cal dir que el comentari general entre nosaltres era que per fi havíem entès què deien les lletres de les cançons que cantava la Bonet sola, quan les va recitar traduïdes al públic. Fins aleshores, la majoria no havíem entès res del que deia, i no era cosa només d'un. Deu ser l'accent...

I el dia següent... cap a casa, rebentats de tots aquests dies de feina, viatges i concerts. Val la pena comentar que després d'uns quants dies de relació distant es va trencar el gel amb els músics sirians i en el viatge de tornada a Barcelona, per fi hi va haver moments d'intensa convivència musical. Que n'és de dura la vida del cantaire!!



(Inspirat en el pensament del teòleg José Laguna)

Sigueu perfectes com el vostre Pare del cel és perfecte (Mt. 5,48). Evidentment i d'entrada aquesta proposta de Jesús ens resulta absurda; com pot plantejar una exageració tan gran?

Passa, però, que potser cal pensar en quina mena de Déu creiem. No es tracta pas d'un Déu immutable i impassible, que garanteix l'ordre i l'harmonia moral, situat per damunt de les passions i imperfeccions humanes. Aquest no és pas el Déu dels cristians.

El Déu de Jesús
El Mestre ens ha explicat repetidament que Déu és el nostre Pare, que estima amb un amor absolut i irreversible, que com-padeix (que pateix amb els qui pateixen), que és pacient, que perdona sempre i a la bestreta. Un Déu proper, interessat en les nostres coses i, molt especialment, un Déu misericordiós, tant, que sovint ens costa d'admetre-ho. (Estem realment d'acord amb la paràbola del Senyor de la vinya? Estem realment d'acord amb donar simplement un jornal als qui han treballat tot el dia i donar el mateix salari als treballadors de la darrera hora. Estem realment d'acord amb aquesta actuació que segons els cànons humans és injusta?)

Quina mena de perfecció ens planteja Jesús? Amb la seva habitual precisió de llenguatge Jesús ens repeteix una i altra vegada quina mena de perfecció de Déu hem d'imitar.

Estimeu els vostres enemics... perquè sigueu fills del vostre Pare del Cel que fa brillar el sol damunt de bons i dolents... Mt. 5, 43-45.

Ens recalca quina és l'escala de valors que el Pare fa servir per a jutjar-nos. No es refereix pas al compliment de normes i lleis, ni a pregàries i ritus religiosos, sinó a la nostra actuació misericordiosa.

Jo tenia gana i em vau donar de menjar, tenia set i em vau donar de beure, anava nu i em vau vestir..., estava malalt... Mt. 25, 31-46

Afortunadament el nostre Pare no té pas la mena de perfecció que es correspondria amb la nostra manera de valorar normalment la perfecció. Vaja, que segons els nostres esquemes mentals, Déu no és perfecte.

I si féssim un esforç per intentar ser tan imperfectes com ell?



A NIVELL

MOBILIARI I DECORACIÓ
PROJECTES A MIDA
INTERIORISME

Camèlies, 32
Telèfon 93 210 28 23

Fax 93 284 11 32
08024 BARCELONA

avancem cap als 150 anys

per Carme Segura

Nosaltres som Lluïsos, celebrem el nostre aniversari!

Lluïsos
de Gràcia  **1855**
2005

L'any 2005 farà just 150 anys que Mossèn Jaume Alsina i Pi sota el nom de *Corte Angélica de San Luis Gonzaga de Gracia* va fundar la nostra entitat.

L'objectiu d'aquell primer nucli, com molt bé està documentat, era el de formar el jovent des de les vessants cultural, esportiva i d'aprofundiment de la fe i encara ara, un segle i mig més tard, un dels nostres objectius principals és l'educació dels infants i joves en els valors tot realitzant activitats de lleure, culturals i esportives.

Durant aquests darrers mesos en Joan Guiu en un apartat especial de la revista ens ha anat presentant variats aspectes de la història de la nostra entitat però avui, a portes de l'inici de les celebracions de l'aniversari, vull aprofitar aquestes línies no per escriure un recordatori històric o per presentar-vos els actes de l'aniversari sinó per fer unes reflexions personals.

Durant els 12 anys que he estat presidenta de l'entitat he repetit moltes vegades la frase: "els Lluïsos en sí solament és un nom, les persones i les nostres activitats som les que hi donem vida i sentit. Els Lluïsos sense nosaltres estarien buits de contingut, no serien res".

Com a dirigent de l'entitat, quan veus la gran quantitat d'activitats que realitzem, la gran quantitat d'actes als que participem, tot el que arribem a produir a nivell cultura, te n'adones de la importància de la nostra entitat en el moviment social, cultural i esportiu de la ciutat i del país.

Tenint en compte la frase anteriorment citada m'agradaria que en una reflexió personal veiéssim que cadascú de nosaltres hem participat en fer

que els Lluïsos tinguin contingut, siguin coneguts i que arribin a aquest preuat aniversari: les sortides que es fan des de l'Agrupament i el GMM arreu de Catalunya, els concerts dels DVJoves, els Concerts de Cantiga al Teatre Grec o a la *Semana de Música Religiosa de Cuenca*, les sortides de Sinera a Menorca, la participació del Virolet en la inauguració dels Jocs Paralímpics, l'agermanament de Bàsquet amb Tetuan (Marroc), la participació a Primera Regional de l'equip de Tennis-Taula, la recollida de material per al Senegal, la participació de Sotacabina al concurs de Teatre de Manlleu... i tantes, i tantes, i tantes... i tantes altres activitats que es podrien recollir i que han fet i fan que el nom dels Lluïsos de Gràcia estiguin ple de vida i trenqui els límits de la nostra estimada Vila.

M'agradaria que l'aniversari dels Lluïsos fos una festa viscuda i compartida per cadascú de nosaltres, m'agradaria que fossim concients de la importància que té cada vegada que entrem i trepitgem el terra dels Lluïsos, m'agradaria que estiguéssim orgullosos de poder celebrar els 150 anys de la nostra entitat ja que són poquíssimes les associacions de 150 anys que hi ha a Catalunya i nosaltres tenim la sort de formar part d'una d'elles.

Hem de ser conscients, i repeteixo, que les nostres activitats, mobilitzacions, excursions, assaigs, concerts, cursos, entrenaments, partits, representacions, sortides, tertúlies, casals, conferències, tallers... són les que han permès que els Lluïsos sigui una entitat coneguda, estimada i respectada.

Nosaltres som Lluïsos, celebrem el nostre aniversari!



Portal Jove

<http://www.gencat.net/joventut>

Treball

Habitatge

Formació

Salut

Cultura

Interlocució

Foment de la participació

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria General de Joventut

